Ժ· ՏԱՐԻ 2903 ԹՈՒԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 28 ՀՈՒԻ 4386 7 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1893 9 ՐԲՊԻՒ. ԱԽԸՐ 1311 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՉ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Ի ՈՒՂՂԵԼ ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ Գալաթիա, Կ. Պոլիս

ادارهٔ سعادتلو غزتهٔ آروره عدلطه عدليه درسعادتنده

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆԵՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամեկան արժեք 150
» » Վեցամեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օսար երկիրներէ Տարեկան » 56
» » Վեցամեայ » 28
Ընծիւր թուղթի վրայ Տարեկան Ոսկի 2
Դատաստաց թղթատետրի համար մեծութեամբ Դրուշ 50

Խմբագրութենէն տեղեկութիւն ստանալու համար պէտք է դրուի

Les annonces sont reçues AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, 7/19 ՀՈԿՏ. 1893

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՖՐԱՆՍԱՑԻՈՒՄՈՒՆ ՅՈՑԵՑԻՆ

Նախանձելի չէ Ավելան Ծովակալին վիճակն, որ Թուլոն հասնելէն ի վեր, սաիպուած է կամ այցելութիւններ ընդնել և կամ իւր Նաւուն դահլիճին մէջ ոտքի վրայ կեցած՝ հարիւրաւոր ճառեր և ուղերձներ մտիկ ընել, որով ֆրանսական մարմիններ, քաղաքապետութիւններ, Ծովային և զինուորական իշխանութիւններ բարի գալուստ կը մաղթեն իրեն, խնդակցութիւններ ու ներբողներ կ'ուղղեն իրեն և կը գովեն ու կը գովաբանեն զինուսիա և ռուս ժողովուրդը։ Ռուս Ծովակալն այդքան դիւրաբար չի խօսիր ֆրանսերէն, ուստի կարճ կը խօսի, բայց կը հաւատէ թէ սրտանց կը խօսի։

Նիսի ժօտ Վիլ-Ֆրանչ քաղաքին պատգամաւորութիւնն իրմէ խնդրեց որ այս քաղաքն ընտրէ Ձայսն կայան ռուս նաւահանգիստի համար։ «Շատ աղեկ կ'ըլլայ, ըսաւ Ծովակալը, միայն թէ որոշումն ինձմէ կախում չունի»։

Պղանոնի պատգամաւորութիւնը Ծովակալին յանձնեց Ծանրագին քրոնամետր ժամացոյց մը և ուրիշ 75 ոսկեայ ժամացոյցներ իւր սպայից համար։ Բէլբրնեանի քաղաքային խորհուրդն ուղերձ մը կարդաց, որով Ծովակալին կ'աղաչէ վեհ. Ձարին հաղորդել իրենց յարգալից անձնուիրութեան հաւատիքը։ Վառի գաւառային ժողովոյն պատգամաւորը կարդաց ուղերձ մը զոր այս բառերով կը վերջացնէր։ «Ձեր այցելութիւն, Պ. Ծովակալ, կը հաստատէ Սլաւեան և Կալլօ-Լատինաց ազգականութիւնը»։—Ռուս Ծովակալն, որ ալ բան մը անկարելի չի համարիր, ասոր ալ չատ աղեկ ըսաւ։

Թուլոնի փողոցներուն մէջ կը Ծախուի պատկեր մը, յորում Պ· Քառնօ իւր աջը կը կարկառէ Ձարին։ Թուլոնի զբօսարանին մէջ ֆրանքլեռուս մեծ բանաոմիմ մը ներկայացուցին՝ Խոչոնիա Աչեռհի անուն։

Որատչափ տեսարան մ'եր այն երբ Ավէլան Ծովակալ իւր զրահաւորէն վար իջնելով՝ ուժ զուգաթի փառաւոր մակոյկով գնաց Ծովային պաշտօնատունն, ուր ֆրանսայի Ծովակալն ուղեց բարի գալուեան քանի մը խօսք ըսել ըստ պատշաճի։ բայց չափազանց յուզումէն լեզուն բռնուեցաւ։ Քանի մը վայրկեան, ռուս և ֆրանսայի Ծովակալք իրարու երես նայեցան լուռ և մունջ, բայց պինդ կը սեղմէին իրարու ձեռքն, ու վերջապէս երկուքին ալ լեզուն բացուեցաւ։ Ինչ մը եղբը Շանքանեան բոլորովին ազատ թողուց ամէն կասկած և կապանք։ Ի վաղուց անտի Շամբանեան այս ընտիր յատկութիւնն ունի։

ՁԱՐՆ Ի ՓԻՏԵՐՍԻՊՈՐԿ։ — Անցեալ օր կը նկարագրէինք Ձարին վարած ընտանեկան կեանքն ի Փիտերսպորկ։ Խորհրդակի լրագիրը չեն դադրիր այս մասին նոր տեղեկութիւններ տալէ։ Նաբաթն երկինց Ձարին սուրհանդակը կուգայ Փեթերհոպորկէ, բերելով պաշտօնական տեղեկագրերու կարեւոր ծրարներ, և այն երկու օրերուն յաղորդող գիշերները Ձարը ժամերով կ'աշխատի իւր գրասեղանին առջեւ։ Ի Փիտերսպորկ հետիոտն պաշտօնեաներ կըրնան տեսնել գրեթէ բոլոր գիշերը ճրագին վառիլը Ձարին սեփական սենեկին մէջ, և գիտեն թէ հանուրց Ռուսաստանեայց Ինքնակալն է որ այն փոքրիկ սենեկէն կը կառավարէ իւր մեծ Տէրութիւնը։ Նոյն երկու գիշերներ Փրէսէնսպորկի հեռագրատունը բնաւ չի գոցուիր, և մինչեւ առաւօտ կ'ըզբաղի Ձարին հրամաններն առաքելու Ռուսիոյ չորս կողմը։ Ձարը չատ ժողովրդական է Խրբէնսկ մայրաքաղաքին մէջ, զի իրեն հետ առած դանիայի, ռուսիայի, հելլենացի և անգլիացի փոքրիկ իշխաններու և իշխանուհիներու ճշմարիտ գումարտակ մը, քաղաքային պզեստով կը պտըտի չաքարավաճառներու և գոհարավաճառներու խանութներն, և իւր այն փոքրիկ ինամիներուն և ազգականներուն արժանաւոր թիւն կուտայ իրենց հանձած բանն առնելու և իւրացնելու, և մեծ բեր կրութիւն անոնց ու խանութպանաց։ Նաև ամէն տարի չատ մը գոհարեղէն ներ չինել կուտայ Խրբէնսկի ոսկերիչներուն, ընծայելու համար Դանիոյ, Յունաստանի, Անգլիոյ արքունեաց, կամ իրեն հետ Ռուսիա տանելու համար։ Ձարն ու կայսերական և արքայական գերդաստանք առտուն կանուխ կ'ելլեն, մինչեւ 4 ժամ առաջ կը նախաճաշեն, յետոյ դղեակին ընդարձակ պարտէզին մէջ կը չրջագային։ Միջօրէէն երկու ժամ առաջ Ձարն իւր սենեակը կը քաշուի աշխատելու։ Միջօրէէն մէկ ժամ ետքը կը ճաշեն, և վեց ժամ ետքը տեղ կ'ունենայ ընթրիքն, որուն հիւրերը ալ հրաւիրուած կ'ըլլան, և նոյն պահուն ռուսական արքունի զբօսանաւուն նուագարանք ե րաժշտութիւն կ'ածեն պարտէզին մէջ։ կէս գիշերէն երկու ժամ առաջ մէկ կը խմոի Դանիոյ ծերունազարդ թագուհւոյն սենեկին մէջ, ուր թագուհին, քաջ երաժիշտ, դաշնակ կ'ածէ իւր աղջկան՝ Ռուսիոյ կայսրուհւոյն հետ։ կէրակի օրեր տարբեր է ընթացքը։ Ձարն և կայսերական գերդաստանը նոյն օր յատուկ կառախմբով Խրբէնսկ կ'երթան և ռուսական եկեղեցւոյն մէջ պատարագի ներկայ կ'ըլլան։ Նոյն կառախմբով կ'ելլեսի իշխանուհին ալ իւր աղջիկներուն հետ կ'երթայ Խրբէնսկի անկիւրան եկեղեցին։ Ցետոյ ամենքը մէկէն ռուսական զբօսանաւն երթալով, հոն կը ճաշեն Ծովը։ Ամենէն անյարմար ս՛ և իցէ մէկ սենեակը 10 օրուան համար վարձել ուզողը պարտեր ամբողջ տան մէկ տարուան վարձքէն աւելի վճարել։ Երկրորդական սենեակները օրական 4—5 օսմ։ ոսկիէ աւելի վարձք կը բերեն հոն, այն երկու չաքարմներու միջոցին ուր ռուսական նաւահուանգը պիտի մնայ Թուլոնի առջեւ։ Պանդոկներն երբեք այսքան ապեկ գործ չէին տեսած յորմէ հետէ Թուլոն քաղաք մ'եզաւ։

ՄԱՖ-ՄԱՀՈՆ Մարեշալ մահուամբ, Ֆրանսա Ծանր կորուստ մը կրեց։ Պատուական մարդ, պատուական ռազմավար մ'էր։ 1808 յունիս ամսոն ծնած էր, սերեալ իռլանտական կաթոլիկ ընտանիքէ մը, որ գաղթած էր Ֆրանսա, Սպէյարդ ազգայական պերպատանին հաստատելէ յետոյ։ Մաք-Մահոն, Սէն-Սիրի զին ուրական վարժարանէն եւած, առաջին անգամ պատերազմեցաւ յԱլժերիա, Անվերոյի պաշարման Աչորտ զօրավարին ներքեւ եղաւ, և 1837ին գաթեալ յԱլժերիա իբրեւ հարիւրապետ ուշագրաւ գեր կատարեց Փոնտդնվիի յարձակման պահուն։ Մաք Մահոն իբրեւ զօրապետ Ձեց Ալժերիոյ մէջ, սրոյ մէկ մասը կառավարեց։ 1852ին կիսաթաժնի զօրավար (Ֆէրիդ) եղաւ Ցետոյ Խրիմ զրկուեցաւ։ Սեւաստափոլի առջեւ, Մալաքոֆի աշտարակն յարձակմամբ առնելու վտանգաւոր պատիւն իրեն վիճակեցաւ։ Փայլեցուն իտարիոյ պատերազմին մէջ։ 1861ին Ֆրանսայի կողմէ պատուիրակ կարգուեցաւ Բրուսիոյ Թագաւոր Վիլհելմ Գ.ի Թագադրութեան հանդիսին։ 1864ին կուսակալ եղաւ Ալժերիոյ։ Ֆրանքօուս պատերազմին մէջ, առաջին պարտութիւններէն մին ինք կրեց, բայց չատ քաջալեր ժարանչելի յետոյ։ և վերջնական պարտութեան մանակից չէը նուեցաւ։ դի Սեմանի ադեսպի ճակատամարտին առտուն ռումբէ մը վիրաւորուելով, ուրիշներ իրեն յաջորդեցին։ Պատերազմական գերի եղաւ Դերմանիոյ ձեռքն, և ի Փարիզ դարձին, յաղթեց Հասարակորդի բանակին, և ապա Պ· Թիէռ իրեն յանձնեց Ֆրանսական ցեր ուցան բանակին վերակազմութիւնը։ Ցետոյ Պ· Թիէռի յաջորդեց իբրեւ նախագահ Հանրապետութեան, 1874էն 1877, բայց Հանրապետութիւնն յոյժ պահպանողական մտօք հասկնալն համար հաճելի չեզաւ կամզեդ դայի կուսակցութիւնն, և տեսնելով որ այն կուսակցութիւն չհամած է երեսփոխանական նոր ընտրութեանց մէջ, տեղի տուաւ, պատուաւոր հրաժարմամբ, և միշտ վայելեց իւր համակրոդաց և քաղաքական հակառակորդաց յարգանքն ու մեծարանքը։ Ցօրէ անտի Մաք Մահոն քաշուած կ'ապրէը, բայց իւր ծերունի այր առոյգ զինուորական ոգին կը հրճուէը տեսնելով վերակազմութիւնն այն բանակին որոյ ամենէն սեւ օրերուն անձամբ մասնակցած էր ինք, յաջողութեան յեւ ձախողութեան մէջ միշտ պահելով պատիւն և հոգւոյ բարձրութիւնը։

ՓԵԹԵՐՍՊՈՒՐԿի քաղաքային խորհուրդը միաձայնութեամբ որոշեց իրենց դակցական և երախտագիտական հեռագրեր ղրկել Ֆրանսական այն քաղաքներուն որք կը մասնակցին ռուս նաւահանգին ի պատիւ եղած յոյգերուն, սկսեալ Թուլոն և Փարիզ քաղաքներէն։ Քրոնշդատի յոյգին ժամանակ, Ֆրանսական քաղաքներն այգպիսի հեռագրեր ուղարկեր էին ի Փեթերսպուրկ։

ՊԻԶՄԱՐՔ ԻՇԽԱՆԷ ներշնչուղ յերթեր կը գրեն յեւ նախկին վարչապետն իր Ծիչատուները կէս մինչեւ մարքի ծախած չէ։ Ա.յդ գումար յեւս առ ձարկուած է, բայց ինք չէ ընդունած։

ԳԵՂԱՐԻԵՍՏ։—Ռաֆայէլ Հոչա կաոր պատկերհանին հարազատ մէկ նկարն այս օրերս Նիւեան եւսւ կալլեսի Մուէնսի անդի քաղաքին մէջ, Տ/ին Վիկնոզի քով, որ Լանտոնաբնակ ազգեսատագէտներու ցոյց տալով, անոնց վերոն ասացաւ յեւ ճշդիւ Ռաֆայէլի մէկ գործն է այս, որ կը ներկայացնէ «Իմաստասիրութեան, Աստղաբաշխութեան և Աստուածաբանութեան Հաշտութիւնը»։ Այդ իւզանեկ չհնուած էր Պապերէն մէկուն համար, երկար ժամանակ Սպանիա մնացած էր, և 200 տարիէ հետէ կը գտնուէր այն ընտանիքին ձեռք յորմէ կալլեսցի սիկնոլ ժառանգութիւն ինկած է։ Այդին գնած մ'է այս։

ԲԱՆՏԱԳԻՆ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ Ա.Ա.Ի.Ա.Ի ԱՂ։—Մասաչուսէդսի նահանգապետին եւ իւր խորհրդոյն հատուածմամբ, Զարլսթաունի կեդրոնական բանտին կառավարիչը նորութիւն մը կը փորձէ, որուն մեծ կարեւորութիւն կ'ընծայէ ամերիկեան մտաւոր։ Արդէն քանիցս գատապարտեալ ոճրագործ մը, որ այս անգամ 25 ամեայ բանտարկութեան վճիռ մը կը կրէր և հինգ տարիէ հետէ բանտի էր, պատոյ խոսք տալով արձակեցաւ, մնացեալ 20 տարին իրեն ներուելով։ Արձակեցաւ՝ խոստանալով անդոյթ կամ չուայտ կեանք չվարել, դինեատուներէն, խաղատուներէն և այլ գէշ տուներէն հեռի մնալ, չար մարդոց հետ չընկերակցիլ, և աշխատասէր, օրինապահ և կանոնաւոր կեանք վարել։ Իւր վրայ խիստ հսկողութիւն ի գործ պիտի դրուի, և եթէ դիտուի որ կը խնդրանոյ իւր խոստմանց, այ՝ ներում կամ դիմում չպիտի վայելէ, ու մնացեալ 20 տարին բանտի մէջ պիտի անցնէ անպատճառ։ Այսով բանտարկեալն իւր անձնական ազատութիւնը ձեռք կը բերէ, զայն ի բարին գործածելու պայմանաւ։ Բանտի, որ մինչեւ մօտ ժամանակներս լաւ պատժարան կը նկատուեր, այս կերպիւ անհատական բարոյ ու վարուց բարեկարգութեան կեդրոն մը կը դառնայ։

ՍՊԱՍՈՒՀԻՒՐ։— Անցեալ չաբթուան վիեննայի մէջ սրտաչարժ հանդէս մը կատարեցաւ։ Ոստիկանութեան կեդրոնական պաշտօնարանին մէջ համախմբեցան պետական բարձրաստիճան անձնաւորութիւնք, եկեղեցականութեան բարձր դասակարգն, հրապարակագիրներ, ընկերարաններ, և ի ներկայութեան այս նշանաւոր բազմութեան, հրապարակային գովեստ կարդացուեցաւ և գրամական պարգեւներ բաշխուեցան այն ապաստհեայ օրք անընդհատ երեսուն տարի կամ աւելի ժամանակ նոյն տան մէջ ծառայած են հաւատարմապէս։ Ապաստհոյ մը համար չատ լաւ վկայութիւն է որ նոյն տան մէջ այսքան երկար տանի կարենայ մնալ,—թէպէտ մեղ կը թուի թէ տանտէրը կամ լաւ եւս առնարքուհին ալ գովեստից և քաջալերանաց արժանի են այնքան երկար տանի քմհաճոյք մը չտենդալուն և նոր ապաստհի բերել չատնալուն համար։ Բանտ մ'է նաև որ 30 տարիէ հետէ ապաստհոյն ծառայած տէրը կամ տիրուհին չէ մեռած։ Բանտ մ'է որ 30 տարի առաջ ապաստհի բերուած տուներն անկէ ի վեր չէ գոցուած աշխարհային ձախողութեանց բերմամբ։ Ընդ ամենայն 21 ապաստհ հիմ գտնուած էին անցեալ տարիէ ի վեր այն բարեբաստիկ հանգամանքին մէջ գտնուած։ (մրցանակաբաշխութիւնը տարեկան է։) Անոնց իւրաքանչիւրին բաշխուեցաւ 10էն 15 անգլ· ոսկւոյ չափ գումար մը, իրենց ծառայութեան երկարութեան համեմատ։ Անոնց մէջ կար 85 տարեկան ապաստհի մը, որ յիսուն և ութ տարիէ հետէ նոյն տան մէջ կը ծառայէը և ընտանեացդ մէկ անդամը կը նկատուէր ալ։

ՇԱՀԱԴԻՏՈՒԹԻՒՆ Ց'ԻՏԱԼԻՈՒ.— Իտալացի չահագէտ, որոյ հնաբերներուն մեծ մասամբ վերագրելի է մանրամասի ակաւութիւնն Իտալիոյ մէջ, ճարտարամիա մարգիկ են, թէեւ հայրենասիրութիւնն սակաւ։ Անոնք կը չրջին երկրին ամէն կողմն, և եթէ առանձին գիւղախումբ կամ ատան մը գտնեն ուր մնարուք քիչ չատ կը գտնուի գեռ, կը գնեն մանրագը փոխարէն թղթադրամ տալով գոյն տարբերութեամբ, որ միամիտ տեղացիները կը տրտալուբէ, և այս կերպիւ ձեռք բերուած մանր արժէմներն Իտալիայէն գուրս կը հանեն, ու նորէն Իտալան կառավարութեան կը վաճառեն, որ երկրին պէտքերն հոգալու համար հարկագրուած է իւր կոխած մանր արժէմներն տարրերութեանց վճարմամբ գնել ահմնադրներէն։ որովհետեւ Լատինական Միութեան պայմանագրութեամբ հինգ պայմանադիր Տէրութեանց արդիւնած է նոր արծաթ դրամ կոխել։ Այս կերպիւ Իտալան կառավարութիւնն օրական 2-300 անգլ· ոսկի կը կորուսանէ, մինչ չահագէտք ահմնադրներն վրայ կը պահեն իրը 50 միլիոն ֆր·ի մանր արծաթ դրամ։ Ահա այս կացութեան գարման առնելու համար, Իտալիոյ խնդրանօք նոյն հինգ Տէրութեանց պատուիրակներն ի Փարիզ գումարեցան, Իտալիոյ մանրադ պահանմն իրեն գարձնելու միջոցներուն վրայ խորհելու նպատակաւ։

ԱՍՊԱՏԻՒ, ՉԻՐՈՒՆԱՑԻՔ։—Անգլիոյ նշանաւոր քաղաքին ՀԷ, մանկամարդահի մը անցնելները կը պարէր, երբ ինկաւ և սրունքը չարխափեցաւ։ Աւելի անհոգութեան մը չէր Պարիսու կրնար կը պարէ ալ, կինդայ ար Բանն այն է որ Անգլուհին հետն հետ կատակ չըլլար։ Անգլուհին գատ բացաւ։ ։ ։ իբր խաչելութեան դեմ, զոր կ'համարատանէ այս արկածին պատճառ ըլլալուն համար՝ պարհսու մանին իւր ձախսոդ անվարժութեամբ։ Միջամտութիւնք ։ ։ գուտ չին ունեցած։ Ինդրերը դատարանի վճռոյն ենթարկուած է։ Medical Press and Circular բժշկական թերթը գործը բաւական կարեւոր կը նկատէ և խմբագրականի մը նիւթ կ'ընէ, յորում կ'ըսէ թէ սրունքներ կան որք գիւրաւ կը չարխափուին, և պարող ապահոն հատանօրէն այս փաստն ի մէջ պիտի բերէ։ Անգլուհին այն տեսն պիտի հարկադրի վկայներ բերել՝ հաստատելու թէ իւր ոսկերք բաւական ուժով էին՝ պարի մը ճնշման տակաւ համար Տիկնոջ վրայ պիտի չկրնայ հաստատել թէ մարդուն անճարակութիւնն եղաւ պատճառ արկածին։ Բայց եթէ հաստատ չարունակեց անոր հետ պարել։ ինչո՞ւ համար չարունակեց անոր հետ պարել։ ինչ որ ալ բլլայ դատարանաց վճիռն, այս գատ նոր երեսյթ մը կը պարզէ ընկերային կեանց մէջ, և անգլիացի օրիորդներ և գեղատի կիներ հիմնարկեցէ աւելի գժուարութիւն պիտի քաշին յարմար ապահոներ գտնելու՝ պարելու համար։ դի այրերն աւելի գեղ պիտի ըլլան։

ՇԻՒԱՂՈ.—Մխիթարեանք գիրքակ այցելած չըլլալուհս համար։ Անգիտացի երիտասարդ վիպասանութեան մէջ նշանաւոր գիրք մը կը գտնէ Պ. Ռիւտեաբա Քիպլինգ, որ մանաւանդ հնդկական և ծայրագոյն արեւելեան կեանքն պատկերներ յօրինած է, (տեսակ մը Բիբլ Լոդի,) երկար ճամբորդութիւններ գրած ըլլալով այն կողմերը, և իւր գործերէն ոմանք թարգմանուած են Ֆրանսերէնի, գերմաներէնի, և ուրիշ լեզուներու։ Պ. Քիպլինկ դան կը նկատուի արդի անգլիերէնի ամենէն ճարտար վարպետներէն մին, ու կը գուչակուի թէ ժամանակին ընթացքով պիտի համարուի նոյն Անգլիոյ ամենէն համբաւաւոր մատենագիրներէն մին։ (Քիպլինգի վիրմին Բիւնեբէն մինչ մէջ կար Պ. Ռիւտեաբա Քիպլինգի պատկեր մը ծայրագոյն արեւելեան կենաց։) Արդ, Պ. Քիպլինկ այսպէս կը խօսի Շիքագոյի վրայ։—

«Այսօր տեսայ քաղաք մը շիրակս անուն, եւ ջերմեռանդ բաղձանօք ա՛չտեսնել գայն։ Իւր դող սեւ է, եւ իւր գետերուն ջուրերն աւելի ապուռ են քան Հուկլիի ջուրերն։ Հոն մարդ կը շնչէ տիզմի պէս ծանր օդ մը։»

Իրաւ է սակայն որ Պ. Քիպլինկ տասն ժամ միայն կեցած էր Շիքակոյի մէջ։

—Ուրիշ պատճառ մ'ալ մխիթարեանք Շիքակո չդտնուելնուս համար։ Արուեստահանդէսին ամենամեծ բազմութիւն դիմեց անցեալ չաբթուան, երբ Շիքակո քաղաքին տարեկան տօնն էր։ Այն օր 750 հազար մուտք արձանագրեցաւ Արուեստահանդէսին դրանց առջեւ։ Այսչափ բազմութիւն ո՛չ մտած էր, ո՛չ ալ կ'երեւի թէ պիտի մտնէ մնացեալ օրերուն մէջ։ Թէքսասացիք, այն բազմութիւնը փոխադրող երկաթուղիք, իրամուէլք և հանրակաբերը նոյն օր 200է աւելի մարդ կոխկրտեցին, որոցմէ 125 անձինք անմիջապէս հիւանդանոց փոխադրուեցան, քանի մը հոգիներ արդէն մեռած են, ու կը գուչակուի թէ այն օրուան արկածներուն հետեւանօք մեռելներու թիւը դեռ պիտի աւելնայ։

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»ի (57)

ԺՈՒԼ ԼԵՌՄԻՆԱ

ԲԱՐԻՁԻ ԳԱՅԼԵՐԸ

ՄԱՍՆ ԱՓՍԱՉԻՆ

ՄԵՌԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ԱԿՈՒՄԲԸ

—Վերջապէս, ինչէ՞ ձեր ուզածը, հարցուց Տիւլու։

—Մեր ուզածը, իմ փոքրիկ Պալէնս, ըսաւ Միւֆլիէ, որուն ձայնը հեգնական չէչտ մը առաւ, սա է որ մեզ հետ գերիի, չունի պէս չվարուին, կուզենք որ բարեհաճին յիշել թէ կ'ապրինք։ ։ ։

—Ապա թէ ո՞չ։ ։ ։

—Ապա թէ ոչ մենք գիտենք ընելիքնիս։ ։ ։ ատ քեզի չեն հարցուներ։ ։ ։

—Ինչո՞ւ, ես ալ ձեզի պէս Գայլ մը չե՞մ։ ։ ։

—Գայլ ես, լաւ, բայց աչուըներդ մինակ կապիկը կը տեսնեն, քու Թագաւորդ Աստուածդ է։ անոր ամեն ըրածը աղեկ է։ ։ ։ քանի որ այդքան չարաճիտ էք, ձեր գործերը դուք ըրէք։ ։ ։

—Եւ դո՞ւք ինչ պիտի ըլլաք։

—Իբր թէ մենք չկրնայինք առանց մեկուսի ապրիլ։ ։ ։ մենք նորէն առջի պէս Գայլ պիտի ձլանք, միայն թէ ալ պետ չպիտի ունենանք։ ։ ։

—Եւ առաջին հարուածով օձիքնիդ ձեռք պիտի տաք։ ։ ։ կեցէք, ըսաւ Տիւլու բարկութեամբ, դուք ապերախտ էք։ ։ ։ Զիզի ո՞վ դուրս հանից թխարանէն, կապիկը։ Ջիզի ո՞վ ազատից բանտէն, Կոնիկլու։ կապիկը։ ։ ։ քիզի ով խլից ոտիկանները ձեռքէն, Մալաւանը, ինքը, միւս ինքը։

Խուլ մրմունջ մը պատասխանից այս պաչտպանողականին։

—Օ՛հ, դուք չէք վախցուներ գիս, յարեց լա Պալէն, ամրապէս ցցուելով իր ահագին սրունգներուն վրայ։ Չէք կրնար արդիւնք գիս խօսելէ։ Առանց անոր, ապուչներ ու անմիտներ էք։ ։ ։ Նեցուկի գործին մէջ ինք ազատից ձեզ այն պահուն երբ պիտի պաշարուէիք ոստիկանութեան կողմէ։ Պաք փողոցի գործին մէջ, առանց անոր, օձիքնիդ ձեռք պիտի տայիք։ Եւ ահա այս պարոնները կ'ըսեն ասոնք ալ։ ։ ։

—Անէ՞ծք, առանց Միւֆլիէ, կը նախատեսս մեզի։

—Որովհետեւ ճշմարտութիւնները կ'ըսեմ։ ։ ։ քանի մը օգտակար չէք։ ։ ։ եթէ ոչ խրճիթի մը մէջ սատկելու։ Ոչ սիրտ ունիք ոչ գլուխ։

—Պիտի լռե՞ս, գոչեց նորէն Միւֆլիէ, որ ձեռքը զրպանը սահցուցած էր։

—Ես անշուշտ դուն ես Միւֆլիէ որ պիտի ուանես խուժդին տնօրէնութիւնը։ ։ ։ Սիրուն պետ մը։ ։ ։ որ կը յոխորտայ և որ բան մը չը գիտեր ընել, և որ խոյս պիտի տայ առաջին ձայն տրուելուն։ ։ ։

—Ա՛հ, վատ կը կոչես գիս, կանչեց Միւֆլիէ։

Կատաղութենէ ժժգոյն, ուսզակը ձեռքը կը բռներ իր մերկ դանակը։ Տիւլուլի վրայ վերցուց գայն։ ։ ։ բայց նոյն պահուն, դանակը, ուժգնապէս յարվչտակուելով, տախտակամածին վրայ ինկաւ։

—Անէ՞ծք, գոչեց Միւֆլիէ։

—Էյ, ինչ կայ, ըսաւ միջամտող մարդը, որ երկու բազուկները ծալած, կը նայէր իր վայրագ հակառակորդին երեսին։

Ծաքօն էր որ կռուին ատմանէն ոտքի հաց էր և տեսնելով Տիւլուլի վիրահատ վտանգը, Միւֆլիէի վրայ նետուած էր։

—Ա՛հ, դո՞ւն ես, ճանճիկ, ըսաւ Միւֆլիէ, որուն ակռաները կը կափկափէին կատաղութեան չլածգումով մը։ Պիտի սատկըցնեմ քեզի։

Ծաքօին վրայ խոյացաւ։ Բայց արդէն լա Պալէն բռնած էր անոր կոկորդէն։ Եթէ Տիւլու կորովի էր, Միւֆլիէ, զօրեղապէս չլապնդ, քնաւ տեղի չէր տար անոր։ Ծաքօ միչամտել ուզած էր, բայց միւսները բռնած էին զայն գոչելով։

—Զգէ ուզածնին ընեն։ Խաբեբայութիւն պէտք չէ։

Երկու մարդերը իրար սեղմելով, կուրծք կուրծքի, բազուկնին իրար պլած, ահաւոր կռիւով մը կը կռուէին։ Առաջին մոմամ, քուռն ցնցումէ մը բաժնուեցան, և յետոյ իրարու վրայ նետուեցան, բանուցքնին ընդ առաջ։ Լուսեցաւ իրենց կուրծքերուն քրտնքէն հարուածներուն տակ։ Ցանկարծ, Տիւլուլի բազուկը ձգտեցաւ պողպատէ ըզսպանակի մը ուժգնութեամբ և իչաւ Միւֆլիէի ճակտին։ Թշուառականը տեսակ մը մռնչիւն արձակեց։

—Աւանիլեդ ատիր, հարցուց Տիւլու։

Բայց ձայնը մնաց կոկորդին մէջ։ Միւֆլիէ գլխի հարուած մը իջուցած էր անոր կուրծքին։ Այն ատեն այլեւս դարհուրելի հանգամանք մը առաւ։ Երկու հսկաները, կատաղի մոլեգնութեամբ համակ, նորէն բռնած էին զիրար։ Սեղանները կը տապալէին։ Հարուածները միահաղոյն կը տրուէին, մինչ իրենց արիւնացայտ գլուխներէն աչքերնին դուրս կ'ելլէին՝ կարծես իրենց կապիճներէն ցատքելու մօտ։

—Հապ'ո՛ն, Միւֆլիէ, կը գոչէին միւսները։

Մինչ մինակ ծաքօին ձայնը կը քաջալերէր Տիւլուն։ Սակայն, այս վերջինն արդէն տկարանալու մօտ կ'երեւէր։ Հիւծտնչիւնչ մը դուրս կ'ելլէր կուրծքէն։ կողերը կը ծռէին։ Բայց նոյն միջոցին դուան ուժգնակի բացուեցաւ։ ահաւիր յիշոց մը թնդաց և միեւնոյն ժամանակ երկու ձեռքեր կառչելով մարտիկներու ուսերուն, բաժնեցին զանոնք կամ մանաւանդ խիզին իրարմէ և դէպ ի հանդիպակաց պատերը մղեցին։

—Կասի՛կը, գոչեցին պայքարին հանդիսականները։

Ֆիղիքական գօրութիւնը միչտ անվիճելի ազդեցութիւն մը պիտի գործէ բիրտ բնաւորութիւններու վրայ։ Պիքառի (ընկերցողն արդէն ճանչցած է զայն) ձեռքերուն ժէջ այս երկու ահագին էակները տղաքներ էին կարծես ալ։ Արդէն Միւֆլիէ, գլխահակ, խռնչասաք, կը ծռէը գլուխը և կը չանար խուսափիլ Պիքառի ակնարկէն։ Գալով Պիքառի—զոր Գայլերը Պիքօ ծածկանունով կը յորջորջէին—արդարեւ յանձին անոր քնաւ չպիտի ճանչցուէր Պ. Մանքալ գործակատարը կամ գրասէր ժերմանագէտն։ Վերտին հղած էր գարշելի թխապարտն իր կտրտուած քաճկոնակով, իր ծռելի ծռելիկ տափատով, տափակ գդակով, քունքերուն վրայ ինկած մազի փունջերով։ ։ ։ Եւ սակայն գազանի այս երեսին վրայ առնական ուժի ճառագայթում մը կար գոգցնես։ Իր գոյ և ուժգոյն աչքերէն աղեհալի փայլ մը կը խուսափէր։ Աւազակները—Զարթաիան կռնկլուէն մինչեւ Մալաւանեան՝ Միւֆլիէի չոգգոյզողը—կրուսած էին իրենց անձնավստահութիւնը։

—Տիւլու, հա՛ս։ ։ ։ ըսաւ Պիքառ։

Հսկան մտածեցաւ, ծունգերը կոտրելով, ծեծ ուտելէ վախցող չունի մը կերպարանքով։

—Միւֆլիէ, հոս։ ։ ։

Միւֆլիէի աչքերուն մէջ յետին ըմբոստում մը երեւցաւ, բայց Պիքառի ակնարկին տակ, ինքն ալ խոնարհեցաւ և հնազանդեցաւ։

—Ինչո՞ւ կը կռուիք, հարցուց Պիքառ։ Երկուքն ալ լռութիւն պահեցին։

—Կուզեմ որ պատասխանէք։ Օ՛ն, չուտով։

—Շատ աղէկ, ըսաւ Տիւլու, ինքն է։ ։ ։ Միւֆլիէն։ ։ ։ որ կը գանգատի քեզի։

—Օ՛հ, իրաւ։ ։ ։ բայց ոչ բոլորովին, յարեց միւսը, որ յայտնապէս կորուսած էր իր բովանդակ պերճախօսութիւնը։

—Ա՛հ, կը գանգատի՞ս ինէ։ ։ ։ Շատ զուարճալի բան է։ ։ ։ Պատիւ պիտի ընէ՞ք, վարպետ Միւֆլիէ, ըսելու ինձ թէ ի՞նչ պատճառով կորուսած եմ ձեր վստահութիւնը։

Արդարեւ, եթէ Միւֆլիէ մինակ բլլար, անտարակոյս առանց ոեւէ բացատրութեան՝ չնորհ պիտի խնդրէր։ Բայց իր մեզաակիցները, զարմանալով, աւելին իսկ, զղուելով անոր վարանումներէն, կը սկսէին արմունկով վիրաւ մչտել և անոր երեսը նայիլ հեգնօրէն։ Միւֆլիէ վեր առաւ գլուխը, քաջասրտութեան հր՛մ հր՛մ մը արձակեց, և սարսռամ ձայնով մը ըսաւ։

—Այս պարոնները ինձի պաշտօն յանձնած էին քանի մը դիտողութիւններ ուղղելու ձեզ։

—Ի՞նչ։

Պիքառ կռնկլուէն նայեցաւ, որ յոյժ զբաղած երեւցաւ իր ծխափայտը լեցնելու։ Տուդիրան ուժգոյ մը ուսը քերից։ Մալաւանեը թաչկինակը առաւ գետնէն ։ ։ ։ կարճ խօսքով, անոնցմէ ոչ մէկը տրամադիր կ'երեւէը ընդունիլ պատասխանատուութեան այն բաժինը զոր Միւֆլիէ իրենց կ'ընծայէը այնքան արիաբար։

—Եւ ոյո՞նք են այդ։ ։ ։ դիտողութիւնները, հարցուց Պիքառ։

—Օ՛հ, գրեթէ ոչինչ։ ։ ։ չնչին բաներ, ըսաւ Միւֆլիէ մեղմիւ։

—Սուտ է, ըսաւ Տիւլու։ Այս սրիկաները կը պնդեն թէ գէշ պետ մըն ես դուն և ա՛լ չեն ուզեր բնաւ։

—Բէ՛հ, և ո՞վ կուգեն ընտրել։

—Պ. Միւֆլիէն։

(Շարունակելի)

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ամսագրի 1893 թուականի համար բաժանորդագրութիւնը կը շարունակուի։ Ամսագրի գինն է՝ Թիֆլիսում եւ գաւառներում տարեկան 3 ռուբլի, կէս տարուայ համար՝ 1 ռ. 50 կ., երեք ամսուայ համար՝ 75 կ.։ Արտասահման տարեկան 4 ռուբլի։

Բաժանորդագրութիւնը ընդունւում է Թիֆլիսում՝ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսական Աթոռի գրասենեակում։

Ամսագրի խմբագրութիւնը գտնւում է Թիֆլիսում, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսական Աթոռի գրասենեակում։

Ամսագրի խմբագրութիւնը խնդրում է բոլոր նամակները, որոնք վերաբերում են ամսագրի խմբագրութեան, ուղարկել հետեւեալ հասցէով՝ Թիֆլիս, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսական Աթոռի գրասենեակ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՐԱՆ

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

ՀԱՅ ՀԱՆՐԱՅՆ ՏՈՒԲԵՐ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԵՎ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐ

ԳԱՐԵԳԻՆ Ա. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

Մասն Ա. Նոյն եւ նախ Մասն Բ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Բ.

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Գ.

ՀԱՅ ՀԱՆՐԱՅՆ ՏՈՒԲԵՐ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԵՒ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐ

ԳԱՐԵԳԻՆ Ա. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

Մասն Ա. Նոյն եւ նախ Մասն Բ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Ա.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Բ.

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Գ.

ՀԱՅՈՑ ՎԱՆՔԻ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՆՈՅ ՎԱՆՔ

ՀԱՅՈՑ ՎԱՆՔԻ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՎԱՆՈՅ ՎԱՆՔ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

Ի ՊԱՏԻՒ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԹԱՐԳՄԱՆԻՉԻՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՂԱՐԱՆԻ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

ՊՈՒՐԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՂԱՐԱՆԻ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

ՊՈՒՐԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՂԱՐԱՆԻ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

ՊՈՒՐԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՂԱՐԱՆԻ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

ՊՈՒՐԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՂԱՐԱՆԻ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

ՊՈՒՐԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՂԱՐԱՆԻ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

ՊՈՒՐԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆ